

אריה שדר - יוצא לגמלאות

מימי בראשית, על ידי **שלמה דורי ז"ל**, נשאר הארכיון בלבד עם יהודית, חברת יפעת, שממשיכה להעביר את כל הערכים בענף למדיה ממוחשבת בליווי דוד שליט מההתאחדות.

אנחנו רוצים לומר תודה חמה לאריה על שנות עבודתו הרבות בענף, בשירותי ההזרעה בעמק יזרעאל וגם בעבודתו במוזאון הרפת. תקציר פועלו של אריה מובא בדברי הברכה של מנהלי שיאון, לרגל זכייתו של אריה בפרס משה הימן בכנס המדעי בירושלים 2008. איחולים אוהבים להרבה בריאות ולאריכות ימים! ■

בסוף השנה, סיים אריה את עבודתו במוזאון ובארכיון הרפת ביפעת והוא בן 81. אריה עשה עבודה מסורה בשמירה על ערכי ההיסטוריה של הענף וגם ליווה מקרוב את השינויים במוזאון הרפת שעבר לאחריות מוזאון ההתיישבות. במבנה שהוקם במתכונת של רפת

אריה בטקס חנוכת המוזאון המחדש

מוזאון וארכיון הרפת ביפעת

באותם הימים שבהם לא ידעו הרפתנים על תכניות השידוך לפרות, היה אריה המשדך היומיומי של הטיפוח הישראלי לפרות חלב. ציבור גדול של רפתנים, בעיקר בעמקים, מוקירים ומעריכים את מסירותו ומקצועיותו בשטח ההזרעה.

אריה היה מן המזריעים שרואים ומעריכים את עבודתם כזרוע המבצעת של הטיפוח והפוריות ברפת. הוא היה אחד מצוות העובדים הטובים של אגודת "און" שלימים הפכה להיות חברת "שיאון".

בצאתו לגמלאות, ממשיך אריה את הקשר החם עם משק החלב, בהיותו שותף פעיל במוזאון הרפת בקיבוץ יפעת. בהתחלה כסגנו של חברנו **שלמה דורי ז"ל** והיום ממשיך דרכו כמנהל המוזאון. כל אלה ובזכות אישיותו המיוחדת, בחרה ועדת הפרס להעניק לאריה פרס זה.

אריה שדר - זוכה פרס הקרן על שם מנחם הימן ז"ל לשנת 2008

לאחר עבודה של כ-45 שנה בטיפוח הבקר הישראלי, מעריכה ומוקירה הוועדה את פועלו ומסירותו של אריה ומעניקה לו את המלגה של הקרן על שמו של **מנחם הימן ז"ל**. אריה נולד בשנת 1931 ברומניה בעיר יאש. בן יחיד בין חמשת אחיותיו, שרד את השואה ועלה בגפו ארצה בשנת 1945. בארץ התאחדה המשפחה ללא אביו ז"ל שנספה בשואה. בהיותו נער צעיר, נקלט בזרועותיה הפתוחות של ההתיישבות העובדת אשר "החתימה" את גורלו בחקלאות ובמיוחד ברפת. אריה היה בין מייסדי קיבוץ גדות, שנקרא אז "הגוברים", והיה ממקימי הרפת בקיבוץ. במסגרת הרפת פגש את מי שהייתה לאשתו, **כרמלה**, וביחד אתה גידל משפחה עם ארבעה ילדים. אריה המשיך בתחום עיסוקו החקלאי כמחנך בבית הספר החקלאי בנהלל וביחד עם רעייתו עבר לגור במושב. לימים עזב את תחום החינוך ועבר לתחום חשוב ומרכזי בטיפוח הפרות. בעזרת **משה הימן**, המנהל המקצועי, הוא נקלט לאגודת ההזרעה "און" בשנת 1961, עבד בפרייה ולאחר מכן כמזריע. היה בין עמודי התווך של המזריעים ולימד מזריעים רבים את אומנותו.

יישר כוח והרבה בריאות!

עידית	אלון ענבר	ד"ר יואל זרון
משפחת הימן	מנכ"ל שיאון	מנהל מקצועי שיאון